

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2020, declarat de avocatul Victor Palancica, în numele inculpatului

Mihailov Sergiu XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 27.03.2018 – 21.02.2019,
instanța de apel: 23.09.2019 – 29.06.2020,
instanța de recurs: 13.08.2020 – 28.10.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 21 februarie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Mihailov Sergiu a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor medicamentoase și narcotice pentru 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Mihailov S., acționând cu intenție directă, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a procurat substanțe stupefiante, pentru consum propriu, fără scop de înstrăinare, pe care le-a păstrat la locul de domiciliu - în debaraua apartamentului nr. 139, XXXXXX XXX, XXXXXX,

până la data de 07 decembrie 2017, când, în cadrul percheziției efectuate de către colaboratorii MAI, au fost depistate și ridicate 6 pachetele de tip zip-lock care conțineau masă vegetală uscată și mărunțită de culoare roșietică cu miros specific, o filă de hârtie pe care se conținea masă vegetală uscată și mărunțită de culoare roșietică cu miros specific, două fragmente de butelie din polimer incolor și un dispozitiv artizanal metalic pe suprafața interioară a cărora se conțineau depuneri de substanță cu miros specific, iar ulterior, prin raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-507 din 14.02.2017, substanța care se conținea în 6 pachetele de tip zip-lock, pe fila de hârtie, depunerile de pe suprafața interioară a fragmentelor de butelie din polimer incolor și a dispozitivului artizanal metalic a fost identificată ca substanța 5-fluoro ADB (C₂₀H₂₈FN₃O₃) cu cantitatea totală de 9,394 gr., care, conform scrisorii I.M.S.P. Dispensarul Republican de Narcologie nr. 01-12/632 din 18.04.2017, constituie analog al substanței AKB 48 care este inclusă în „Tabelul 1: Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, în „Lista nr. 1: Substanțele stupefiante” aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05.10.2004, și care conform „Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitatea acestora”, aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 79 din 23.01.2006, constituie proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și probele administrate în cadrul urmăririi penale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

În baza acestor probe, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor (substanțelor stupefiante) și analogilor acestora, adică procurarea și păstrarea drogurilor și analogilor acestora, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei, instanța a luat în considerare că inculpatul nu prezintă pericol pentru societate, nu are antecedente penale, nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cele atenuante fiind recunoașterea vinovăției, căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă fără izolare de societate.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Buiucani, Eugeniu Novac, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circulația drogurilor pe un termen de 5 ani, cu executare.

Apelantul a invocat că inculpatul anterior a mai fost condamnat, inclusiv pentru infracțiuni similare, însă nu și-a făcut concluziile necesare și a comis din nou cu intenție o infracțiune. Or, aceasta denotă atitudinea indiferentă a inculpatului față de normele de comportament în societate și față de legea penală, dar și insistența acestuia în comiterea infracțiunilor, având un sistem degradat de valori sociale, circumstanțe în care este evident că corectarea lui fără izolare de societate nu este posibilă, iar aplicarea în privința lui a prevederilor art. 90 Cod penal, nu va asigura conștientizarea pericolului social sporit al faptei infracționale săvârșite.

Deci, pedeapsa stabilită inculpatului este neîntemeiată și individualizată contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu va duce la atingerea scopului de corectare a

condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2020, apelul a fost admis, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre.

Pedeapsa stabilită inculpatului Mihailov Sergiu în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal de 3 ani închisoare, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond pripit a conchis că în privința inculpatului sunt aplicabile prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, or, deși el nu are antecedente penale, anterior a fost atras la răspundere penală de mai multe ori, inclusiv pentru o infracțiune similară, și fiindu-i acordată șansa de a se corecta și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia lui, nu a pășit pe cale corijării, săvârșind o nouă infracțiune cu intenție, împrejurări în care sentința instanței de fond urmează a fi casată în partea aplicării art. 90 Cod penal.

Conform art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, sancțiunea art. 217 alin. (4) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Totodată, inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința din 20.10.1997 în baza art. 120 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 1980 lei, prin sentința din 27.07.1998 în baza art. 119 alin. (3) Cod penal la 5 ani închisoare, prin decizia din 14.01.1999 fiind amnistiat, prin sentința din 28.04.2000 în baza art. 225⁵ alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 450 lei, prin sentința din 30.10.2008 în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, prin sentința din 01.08.2014 în baza art. 27, 186 alin. (4), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza

probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Ori, instanța de fond, la stabilirea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, că inculpatul a comis cu intenție o infracțiune gravă, a recunoscut vina, cauza penală fiind examinată în procedură simplificată, nu se află la evidența medicului psihiatru, dar este la evidența medicului narcolog cu diagnoză „Consumator de droguri narcotice”, că antecedentele penale sunt stinse.

Însă, fiind efectuată o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, se atestă că în raport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea acestuia, justificat i-a fost numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea pe termen de 5 ani de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor medicamentoase și narcotice, urmând dispunerea executării acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără a-i fi aplicată instituția suspendării condiționate.

Prin urmare, anume pedeapsa cu 3 ani închisoare, cu executare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, aceasta fiind aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

Deci, pedeapsa privativă de libertate este echitabilă, va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

5. Avocatul Victor Palancica a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a indicat că, inculpatul a recunoscut pe deplin vina incriminată, regretă cele comise și a conștientizat că a greșit, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, nu s-a eschivat și nu a împiedicat buna desfășurare a anchetei, se caracterizează pozitiv, este încadrat în câmpul muncii, nu are antecedente penale.

Totodată, inculpatul a conștientizat gravitatea faptelor comise și rezonanța lor pentru situația sa juridică și pentru societate, astfel că corectarea lui este posibilă fără a fi lipsit de libertate, deoarece nu prezintă pericol social, nefiind rațională aplicarea pedepsei cu închisoare în privința lui.

În același timp, inculpatul se încadrează și în condițiile impuse de art. 79 Cod penal, or, a recunoscut vina pe deplin din momentul inițierii cauzei și a contribuit la descoperirea infracțiunii, comportamentul lui după comiterea infracțiunii fiind unul corect.

Mai mult, inculpatul și-a exprimat acordul privind examinarea cauzei în procedură simplificată, deci, poate să beneficieze de reducerea pedepsei conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Însă, instanța de apel a ignorat totalitatea de circumstanțe atenuante care justifică aplicarea pedepsei prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal și, rejudecând cauza, a examinat superficial aspectele invocate de apărare, fără a intra în esența problemei de fapt și de drept.

Ori, motivarea insuficientă a hotărârilor instanțelor judecătorești este o problemă generală a sistemului judecătoresc din Republica Moldova, această practică fiind criticată de CtEDO (*hotărârea V. și N. Roșca v. Moldova*).

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 247 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că, în cazul care inculpatul a comis cu intenție o infracțiune gravă, care este sancționată doar cu închisoare de la 1 la 6 ani, nu are antecedente penale, dar anterior a mai fost condamnat, inclusiv pentru infracțiuni similare, ce denotă că acesta nu a conștientizat gravitatea faptelor săvârșite, iar pedepsele aplicate s-au dovedit a fi ineficiente, chiar și în

prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent, suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Victor Palancica, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2020, în privința inculpatului Mihailov Sergiu XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 20 noiembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun